

Nick & Nico

Schrijfopdracht:

Hoe was het leven in de Tweede Wereldoorlog?

- Schrijf een stukje over eten, wonen of spelen in de Tweede Wereldoorlog.
- Ga naar de bibliotheek en kijk op internet.

Tip:

Heeft je opa, oma of bekende de oorlog nog meegemaakt? Houd een interview met hem of haar.

Nick staart naar de opdracht in zijn geschiedenisboek. Liever zou hij zijn game afmaken, hij hoeft nog maar twee levels! Maar hij móet aan de slag, want morgen is hij jarig. Dan komt er ook niks van zijn huiswerk terecht. Hij bestudeert de tip nog eens goed. Dan weet hij het: natuurlijk, opa Henk!

Opa vertelt

Opa doet de deur open en kijkt Nick verbaasd aan. 'Ik ben toch niet je verjaardag vergeten?'

Nick schudt zijn hoofd. 'Ik wil je interviewen over de oorlog.'

Aan de keukentafel begint opa te vertellen.

'In de oorlog woonde ik al in dit huis, samen met mijn ouders, vijf zussen en twee broers. En op zolder hadden we nog een onderduiker. Nico van Praag heette hij, een jongen van mijn leeftijd. We waren dikke vrienden.'

Nick springt overeind. 'Mag ik eens kijken waar hij verstopt zat?'

De jongen zonder pindakaas

Nick rent met grote sprongen de zoldertrap op. Hij kent het plekje: toen hij klein was, was daar zijn hut. Het oude matras met streepjes was zijn boot. Maar toen wist hij nog niet van de oorlog en van Nico. Nick schijnt rond met een zaklantaarn. Niks te zien, alleen balken en een kale muur. Dan ontdekt hij in een balk in de hoek een gaatje. Er zit iets in, een propje papier, lijkt het wel. Nick peutert het eruit en leest het vergeelde, gescheurde briefje:

Verlanglijstje van Nico

spelletje

pindakaas

een pen (zo een die

Henk ook heeft)

buitenspelen

schoolboek

naar zee met Henk

Zachtjes wrijft Nick met zijn vinger over het briefje. Hij denkt aan zijn eigen verlanglijstje met games. Even voelt hij zich Nico, de jongen zonder pindakaas. En zonder een opdracht voor school, een raam en een buiten. Hoe zou het voor Nico zijn geweest? Kon hij het hem zelf maar vragen. 'Nick?' hoort Nick ineens roepen. Of riep er iemand nou 'Nico'? Het is opa. Nick laat hem Nico's verlanglijstje zien. Opa is lang stil en zegt dan: 'Die Nico.' Het klinkt een beetje triest. 'Leeft Nico nog?' vraagt Nick voorzichtig. 'Hij heeft de oorlog overleefd,' knikt opa. 'Hij woont nu in Haarlem, ik stuur hem wel eens een kaartje. Ik heb hem sinds de oorlog nooit meer gezien ... Maar nu moet je naar huis, dromer. Tot morgen, heb je nog een cadeauwens?' 'Zeker,' zegt Nick, 'twee treinkaartjes naar Haarlem.'